

A karácsony és az advent jelentősége a Biblia és a szeretet fényében

A bibliai idézetek a Magyar Bibliatanács fordításából valók (<http://biblia.jezusert.com>).

„A karácsony a **szeretet** ünnepe” – szokták mondani. Igaz, de elsősorban nem az emberi szeretetét, hanem Isten „minden ismeretet meghaladó”¹ szeretetét, amely leginkább az Ő egyetlen Fia, Jézus Krisztus testet öltésében, életében és értünk/helyettünk elszenvedett kereszthalálában, majd feltámadásában és mennybemenetelében nyilvánul meg a maga teljességében. Más szóval arról a krisztusi, feltétel nélküli szeretetről van szó (görögül „agapé”), amely szükség esetén férfiasan kemény és határozott, de alaptermészete szerint inkább irgalmas, figyelmes, tapintatos, találemény és áldozatos; „mindent elfedez/hisz/remél/eltűr”; s a Lélek összes többi gyümölcsével teljes (öröm, békesség, türelem, szívesség, jóság, hűség, szelídség, önmegtartóztatás).²

A latin *advent* (eljövétel) szó **Jézus Krisztus első és második eljövételére** utal. Kb. 2000 évvel ezelőtti első eljövételét a Biblia évszázadokkal korábban részletesen megjövendölte. Josh McDowell „Bizonyítékok a keresztyén hit mellett” c. könyvében 61 erre vonatkozó próféciát sorol fel a beteljesedésekkel együtt (ld. még www.hivo.hu/O2jezus.htm). Amilyen pontosan beteljesedtek a bibliai jövendölések Jézus első eljövételét illetően, ugyanolyan pontosan be fognak teljesedni a még előttünk álló második eljövételét illetően is, amely bármikor bekövetkezhet – mert Ő úgy jön majd el, „mint éjjel a tolvaj”³. Miközben erre várakozunk, szentül és istenfélően kell élnünk, követve az Ő teljes tanítását és életének példáját, engedelmeskedve a Bibliában található isteni útmutatás egészének.

A **Biblia** Isten szava/kijelentése, melyet semmilyen emberi szó/tekintély nem bírálhat felül. Ahogy (Szent) Péter apostol fogalmazott: „Istennek kell inkább engedelmeskednünk, mint az embereknek”⁴. Vele teljes összhangban írta Pál apostol: „A teljes Írás Istentől ihletett, és hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságbán való nevelésre; hogy tökéletes legyen az Isten embere, minden jó cselekedetre felkészített.”⁵ Van helyük a különféle bibliaértelmezéseknek, de elsősorban Istentől kell kérnünk, hogy megnyissa szemünket, és megértse velünk kijelentéseit – akkor fogja megtenni, ha készek vagyunk engedelmeskedni azoknak. A helyes teológiánál fontosabb a helyes gyakorlat (ld. a farizeusok példáját) – az áldozatoknál/szertartásoknál fontosabb az Úr szava iránti engedelmisség.⁶

A Bibliában Isten egészen részletes útmutatást adott nekünk az életünkre és a *szeretet gyakorlására* nézve, a családi életünket, kapcsolatainkat is beleértve. Eszerint a **házasság** egy férfi és egy nő életre szóló, felbonthatatlan, minden emberi kapcsolatot megelőző egysége, a Szentháromságot tükröző „szent kettősség”: „A férfi ezért elhagyja apját és anyját, és ragaszkodik feleségéhez, és lesznek ketten egy testté.”⁷ A keresztyén család feje a férj – aki azonban krisztusi vezetőként nem „megköveteli” (vagy pláne kikényszeríti) felesége (és gyermekei) engedelmisségét, hanem példát mutatva úgy szereti, „táplálja és gondozza” élete párját, „mint a saját testét” – javát a sajátja elé helyezve, olyan áldozatosan, „ahogyan Krisztus is szerette az egyházat, és önmagát adta érte”. A feleség pedig „mindenben” engedelmeskedik férjének (kivéve a bűnt [vagyis mindent, „ami nem hitből van”, és azt is, amikor „tudna jót tenni, de nem teszi”]), és „tiszteli” őt – jó esetben erre a krisztusi szeretetre reagálva, rosszabb esetben pedig „istenfélő és tiszta életével”, „a szelíd és csendes lélek el nem múlt díszével”, „szavak nélkül megnyerve” férjét, akinek szintén tisztelnie és megértenie kell őt.⁸

A **SZEX** helye a Biblia szerint kizárólag a házasságban van – azon kívül a Szentírás a „paráznaság” bűnének nevezi, amely kizár a mennyből.⁹ Csakis ebben a teljes elkötelezettséggel járó, biztonságot nyújtó kapcsolatban élvezhető igazán; minősége erősen függ e kapcsolat (Biblia/Isten szerinti) minőségétől. A házasságban egyik fél sem „ura a maga testének, hanem a [házastársaj]”, ezért nem foszthatják meg egymást maguktól, „legfeljebb közös megegyezéssel egy időre, hogy szabaddá legyenek az imádkozásra”.¹⁰ Itt sem a követelőzés vagy az erőszakosság az isteni út, hanem a másik önmagunk elé helyezése, az áldozatos, lemondani és önmagát odaadni/ajándékozni egyaránt kész szeretet/szerelem. Isten a parancsaival nem korlátozni akar minket, hanem mivel Ő alkotott bennünket, Ő tudja, mi a legjobb nekünk, és szerető Atyaként éppen azt akarja megadni.

A **gyermekek** „engedelmeskedjenek szüleiknek az Úrban”, és „tiszteljék” őket; a szülők pedig „az Úr tanítása szerint fegyellemmel és intéssel” neveljék gyermekeiket.¹¹ Fialat korban ez nyílt engedelmesség esetén akár a „bot” (pálca) használatát is jelenti, melyet csak imádságban a Lélek vezetését kérve, szeretettel, indulatmentesen szabad alkalmazni, és általában a gyermek könnyei és

bocsánatkérése jelzik, hogy a fegyelmezés elérte célját – ekkor érdemes akár vele imádkozva, neki megbocsátva ismét kifejezni iránta a szeretetünket¹² (vö. www.hivo.hu/gyerekekv.htm). Ez ama ritka területek egyike, ahol „Istennek kell inkább engedelmeskednünk”, mint az emberi törvényeknek, melyeket egyébként be kell tartanunk.¹³ Fontos, hogy a férj és feleség e téren is összhangban legyen; nevelési módszereiket nem feltétlenül kell az azokat ellenzők tudomására hozniuk – a nagyszülőket is beleértve.

Jézus Krisztus a **második eljövetelekor** ítéletet tartani jön – hogy tetteik alapján „elválassza a juhokat a kecskéktől”: az utóbbiak „elmennek az örök büntetésre, az igazak pedig az örök életre”.¹⁴ Másutt azt olvassuk erről az ítéletről: „Ha valakit nem találtak beírva az élet könyvébe, azt a tűz távába vetették... De a gyáváknak és hitetleneknek, az utálatosoknak, gyilkosoknak és paráznáknak, a varázslóknak és bálványimádóknak, és minden hazugnak meglesz az osztályrésze a tűzzel és kénnel égő tóban: ez a második halál.”¹⁵ A Biblia más helyeiből következik, hogy azok lesznek beírva az élet könyvébe, akik bűneiket megbánva és azokból megtérve a hitüket Jézus Krisztusba mint személyes Megváltójukba vetették – ebből az üdvözítő *hitből* Krisztus erejével és segítségével következnek az ezt tükröző *cselekedetek* (és nem fordítva). Pl.: „Aki hisz a Fiúban, annak örök élete van, aki pedig nem engedelmeskedik a Fiúnak, nem lát majd életet, hanem az Isten haragja marad rajta”¹⁶ (vö. www.hivo.hu/karacsony.doc). A „Ha pásztor lennél, vagy bölcs” kezdetű énekkel (Pintér Béla előadásában, ld. www.youtube.com/watch?v=ZXoa7D7mAj0) kívánok a kedves Olvasónak a (halál)félelmet is kiűző *teljes/tökéletes (krisztusi) szeretetet*,¹⁷

áldott ünnepeket és boldog új évet!

Hargitai Róbert (www.hivo.hu), 2015. 08.–(2020. 12.)

Minden emberi nézet (rendszer) tartalmak hibákat – az enyém is. Az itt kifejtett nézeteim csupán szerény véleményemet tükrözik (és azt sem feltétlenül naprakészen), kéretik saját felelősségre olvasni!

¹ Efezus 3,14–21.

² 1Korinthus 13,1–13; Galata 5,22–23.

³ 1Thesszalonika 5,1kk; vö. Máté 24,42–51.

⁴ Apostolok cselekedetei 5,29.

⁵ 2Timóteus 3,16–17; vö. 2Péter 1,19–21.

⁶ Máté 23,2–7.23–33; 1Sámuel 15,22–23; Jakab 1–2, kül. 2,19.

⁷ Efezus 5,21–33; vö. Máté 19,3–12.

⁸ 1Péter 3,1–7 [kül. 6. v.]; ApCsel 5,29; Róm 14,23; Jak 4,17; ezt és a következő bekezdést illetően ld.

„A csodálatos, boldog házasság, szex, szerelem, párkapcsolat titka a Biblia szerint”,

www.hivo.hu/hazassag.htm.

⁹ 2Mózes 20,14; vö. 22,15; 5Móz 22,28–29; 1Kor 5; 6,9k; Zsidók 13,4; Róma 1,27; vö. Jn 4,18.

¹⁰ 1Korinthus 7,1–6.

¹¹ Efezus 6,1–4.

¹² Példabeszédek 13,24; 19,18; 22,15; 23,13–14; 29,15–17.

¹³ Róma 13,1–10; 1Péter 2,12–17.

¹⁴ Máté 25,31–46; vö. Róma 2,5–16; 2Korinthus 5,10.

¹⁵ Jelenések 20,10–15; 21,8.

¹⁶ János 3,36; vö. 3,16; Efezus 2,8–9; 1János 1,5–9; 5,12–14.

¹⁷ 1János 4,9–21.